

30.8.1951 OBĚŽNÍK ČESKÉ NÁRODNÍ SKUPINY V SYDNEY
INFORMATION BULLETIN OF THE CZECH NATIONAL GROUP

BYLI JSME A JSME SI VĚDOMI TOHO, ŽE NÁŠ BOJ ZA NOVOU ČESKOU POLITIKU JE REVOLUČNÍM BOJEM. /Pokračování k oběžníku z 11.6.1951./

Podle T.G.Masaryka demokracie je diskuse. Čeští imperialisté se však nikdy ani nepokusili diskutovat s námi o sporných politických otázkách. Každý imperialismus se musí v dnešních poměrech vyvinout v nacism nebo bolševism. Imperialisté, kteří předstírají, že jsou demokraté - jako činili Benešovci a dnes činí Zenklovci - nediskutují, ani nemohou diskutovat. Mohou vládnout jen totalitně, zavírají a vraždí každého, kdo má odchylný názor, jak to dokázali u nás doma. Benešovci nás nemohli povraždit, poněvadž neměli ve Velké Británii politické moci. Proto se snažili umlčet podlymi denunciacemi a krimi - nálem.

Karel Locher a V.L.Borin byli v Británii uvězněni na základě falešného udání, že jsou nacisté. Britské úřady v roce 1940, kdy hrozila německá invase nemohly zkoumat každé falešné udání. Zavřeli prostě udané a zkoumali udání později. To se tehdy stalo i britským občanům. Borin a Locher byli proto uvězněni /Borin po celých 20 měsíců/, než britské úřady zjistily, že udání učiněná proti nim Benešovou vládou, byla falešnými denunciacemi. Pak byli okamžitě a bez podmínek propuštěni. Generál Prchala ušel uvěznění jen proto, že měl vysoké britské vyznamenání a Benešovi denuncianti se báli skandálu, kdyby ho křivě obvinili jako jiné. Za to zas o něm šířili po straně nejšpinavější pomluvy.

Mezitím Benešova nesprávná politika, snažící se o obnovení Československa, se dostala do slepé uličky. Britové uznali Benešovu vládu, ale nechtěli uznat obnovu starého Československa, neboť si nechtěli ve střední Evropě vázat ruce. Nevěděli sice sami, jak se má Střední Evropa organisovat, tušili však, že musí být organisována jinak než dříve. Přes neznalost našich věcí museli vidět, že celá dosavadní organisace střeoevropská se rozsypala jako domeček z karet při prvním nárazu z venčí.

Proto odjel Dr. Beneš v prosinci 1943 k panu Stalinovi do Moskvy. A pan Stalin mu ochotně uznal Československo v předválečných hranicích. Nechtěl za to nic, než smlouvu, podle níž obnovené Československo bude spolupracovat s bolševickým Ruskem a souhlas s tím, že armáda bolševického Ruska nás osvobodí. Viděli jsme, co Dr. Beneš spáchal. Bylo nám jasno, že vyměnil nacistický protektorát za bolševický. Odsoudil Háchu proto, aby se sám mohl stát bolševickým Háchou. My to věděli, ale ne! Tím méně to viděli t.zv. ministři a generálové z jeho kliky. Člověk na nesprávné politické linii nemůže si dovolit vidět skutečnost a věří proto svým představám. Beneš si představoval že na Stalina nějak vyzraje, jen když bude mít Československo pod střechou. Viděli jsme, že je to dětinství a zločin na národu. Proto jsme vydali v lednu 1944 Otevřený list britskému zahraničnímu ministrovi Edenovi, v němž jsme otevřeně řekli, kam vede Benešova politika a prohlásili, že Beneš nemá žádného práva zavazovat český národ. Podobný list vydal jménem Slovenské národní rady Peter Prídavok.

Politicky slepá klika Benešových imperialistů připravovala však současně další zločin na národě a lidství. Tito lidé se rozhodli vyřešiti sudetskou otázku vyhnáním Němců z vlasti. To bylo rozhodnutí, jakého jsou schopni jen nacisté nebo bolševici. Benešovi stoupenci byli a jsou čeští nacisté, spolupracující s ruskými bolševiky. Věděli jsme, že vyhnání Sudetských Němců z vlasti neposlouží nikomu, než bolševikům. Aby mohli bolševici získat moc, musí napřed rozdávat nějaký majetek. V Rusku rozdávali majetek měšáctva a šlechty, v Československu jim přišel vhod majetek, uloupený sudetskóněmeckému národu. Benešovci nejenom vyhnali z vlasti 3 miliony spobhlivých protibolševiků, ale současně uloupením jejich majetku dali do ruku

našich bolševíků mocný agitační prostředek. Věděli jsme, že bolševíci napřed rozdají Čechům majetek, uloupený Sudetským Němcům a pak zaberou všechny majetek - i ten český. Zrovna tak si počínali v Rusku. Každý, kdo nebyl politický slepec, musel vidět konec této politiky.

Bojovali jsme ze všech sil proti zločinu vyhnání Sudetských Němců. Nebyl to snadný zápas v té době a vedl k otřesu i v našich vlastních řadách. Někteří naši členové uznávali sice, že máme v zásadě pravdu, ale trvali na tom, že tu pravdu nesmíme říci, poněvač celý národ byl pod vlivem agitace českých bolševíků i českých nacistů /čs. nár. soc./ a chtěl vyhnání Sudetských Němců. Tato otázka prý by mohla být využita proti nám tak, že bychom ztratili jakékoli sympatie v národě.

To ovšem bylo stanovisko oportunistické a ne zásadní. A není nic nesprávnějšího než oportunism v politice! Kdo vidí v politice jen otázku, zda zůkáme či ztratíme nějaké členy, nevidí v politice vůbec. V zásadní otázce musí býti řečena pravda bez ohledu na to, co si v daném okamžiku myslí lid, svedený politickými slepci nebo zločinci.

Organisace Českého hnutí „Za Svobodu“ založeného a vedeného Českým Národním výborem v Londýně, je tato:

Stoupencem Českého hnutí „Za svobodu“ je každý, kdo souhlasí s rámcovým programem ČNV a je připraven projeviti své přesvědčení, až toho bude třeba. Být stoupencem Českého hnutí „Za svobodu“ je věcí svědomí každého jednotlivce, jenž v důsledku toho není registrován, ani „prověřován“ a ovšem nedostává ani žádných průkazů nebo legitimací. ČNV v Londýně si vyhrazuje odmítnouti každého, kdo se vydává za stoupence hnutí, dokazuje-li jeho jednání, že jím není.

Činným členem hnutí „Za svobodu“ je stoupenec, který svou prací v některé složce nebo orgánu hnutí prokázal činný zájem o věc - nikoliv o svou osobu. ČNV sleduje práci a odhodlanost činných členů hnutí a svěřuje jim funkce podle svého nejlepšího uvážení.

Činní členové hnutí „Za svobodu“ vedeného Českým národním výborem v Londýně, mohou tvořiti jakékoli politické složky, jakož i zájmové nebo oblastní organisace, které si sami spravují. Program a činnost těchto složek a organisací nemůže ovšem býti v rozporu s rámcovým programem ČNV. Ve vzájemném poměru těchto složek a organisací jest samozřejmým příkazem vzájemná snášlivost a přátelská ochota k spolupráci.

Členem Českého národního výboru v Londýně se může státi každý, kdo prokázal životní prací samostatnost politického myšlení, osobní odhodlanost a schopnost k politické i organizační práci. Při tom se v neposlední míře přihlíží k ochotě přinášet osobní oběti společné věci.

Český národní výbor se doplňuje kooptací, při čemž politické a zájmové složky, jakož i oblastní organisace mají právo navrhovati kandidáty. Navenek zastupuje České hnutí „Za svobodu“ předseda a generální tajemník Českého národního výboru v Londýně, jejichž povinností je pečovat, aby všechny složky a organisace, sdružené v Českém hnutí „Za svobodu“ dodržovaly program a směrnice hnutí.

Předseda, ani ostatní členové ČNV v Londýně nejsou voleni navždy, ani nejsou nesesaditelní. Nadpoloviční většina z celkového počtu členů ČNV může vysloviti nedůvěru kterémukoli členu nebo funkcionáři ČNV a nebo jej požádat, aby resignoval.

/Pozn. Přinesli jsme dalších několik úryvků ze zprávy ČNV v Londýně ze dne 24.5.t.r., které jsou pokračováním k našemu oběžníku z 11.6.51. Pokračování v příštím čísle./

DŮLEŽITÉ UPOZORNĚNÍ. Prosíme všechny členy a příznivce České Národní Skupiny v Australii /mimo NSW oblast/, kteří se nebudou moci dostaviti v měsíci září na valnou hromadu ČNS, aby pokud možno co nejdříve zaslali své připomínky a návrhy tajemníkovi ČNS v Sydney.

Dovolujeme si upozorniti příznivce-nečleny ČNS pokud mají zájem o další zasilání našeho informačního listu, aby uhradili skutečnou vydání spojená s tištěním a expedicí.

Upozorňujeme naše čtenáře, kteří neobdrželi červnové číslo ZA SVOBODU, aby neurgovali toto číslo. Bylo expedováno jen členům a těm, kteří si celý ročník předplatili.

Lučvík Čenský:

V p o s l e d n í c h h o d i n á c h

Politickému uprchlíkovi, který přišel do ciziny z touhy pomoci ztročenému a zprodanému národu nemohou uniknouti tyto skutečnosti: více než 60tisíc padlých UN vojáků na Koreji, stálé nepokoje v Indii, Indočíně, napětí v Persii a na Suezském průplavě. Nastalo soustředění politických akcí kolem dvou os: Washington a Moskva. Politickou a náboženskou roztržitost Asie podařilo se sjednotit Moskvě využitím nenávisti k „bílé rase“, kterou označila za původce bídy v Asii. Miliony stojí proti milionům. Zdá se, že se blížíme k okamžiku, který rozhodne o budoucím novém světě. Nastane boj, jaký historie nezažila.

Státy na Západě sjednocují zahraniční politiku. Podobně i vedení politických uprchlíků z Východu směřuje k jednotnému postupu, jsouce si vědomo toho, že opravdu svobodným národem může být ten, jenž si svobodu vybojoval a nepřijal ji darem velmocí.

Osud národa nerozhodne ani bývalý ministr, který sloužil bolševíkům tak dlouho, dokud ho nechali sloužit, nerozhodne ani politicky nedozralý poslanec lidovědemokratické Národní Fronty, ani agitátor zkrachovalé politické partaje v kavárně „Praha“ nebo „Hors Shoe“ v tak zvaných československých „demokratických“ střediscích, uznávajících tituly a křesla z dob bolševické kolaborace. Co mohou tyto „politické representanti“ nabídnouti Západu v případě konfliktu? Jedině jednoho předsedu Rady svobodného československa, kterému byla projevována nedůvěra, pak 12 místopředsedů tlačících se na jeho místo, stovku poslanců a tucty vyslanců a konsulů lidovědemokratických, kteří se stávali stoupenci Západu, jakmile je bolševíci vykopli. Taková je situace v řadách, která si přivlastňuje titul Vůdce exilu! A co dají jiné národy? Na Ukrajině je více než 100tisíc mužů podzemní armády, kteří nepíší po zdech o tlusté Martě a hodném Benešovi, ale bojují, prolévají krev již několik roků a jsou doma!// jednotni se statisíci v exilu! Ozbrojené jednotky vystupují proti bolševíkům na domácí půdě v Polsku, Rumunsku.

V řadách t.zv. československého demokratického exilu je opravdu mnoho ministrů i generálů s bolševickými vyznamenáními, ale ministrů, kteří pro nepoctivost prohráli politickou bitvu dvakráte v desetiletí, a generálů, kteří v době, kdy měli vystřelit, kapitulovali a zběhli!

Nutno si uvědomiti, že na Západě nejsme jen my, ale desítky jiných národností se stejnými bolestmi jaké my prožíváme. Všichni hledají vlivné protektory. Doba konečné fáze se nezděřitelně blíží. Nastane osvobození Evropy a pak její politické uspořádání. To, co bylo dobré, bude ponecháno, rozhodně však budou odstraněny možnosti nových svárů. Ztratíme, nebudeme-li v exilu jednotni! Je proto nutné učit se z minulosti a neopakovat staré chyby, stará otřepaná hesla vedoucí jen k svárům. Nenamlouvejme si, že proto, že jsme v srdci Evropy můžeme dělit Evropu podle svého přání, aniž bychom respektovali přání jiných národů a potlačovali jejich práva. Ano, sjednotit všechny zdravé síly národa na demokratické základně! Za Čechy nechť mluví Češi, to je demokratické a za Slovensko Slováci! V tom je celý národ jednotný. Konečně si uvědomuje zdravá část exilu, že jedinou příčinou stálých svárů a nepokojů jsou ti, kteří mluví o demokracii a praktikují diktaturu.

Jsou jen dvě cesty. Buď se pustíme do boje se starou českou písní „Bývali Čechové statní junáci“ - a zvítězíme, nebo se budeme věčně potulovat po australském pralese a stepi a pobrukovat švejkovsky československou: Nemelen, nemelem, sebrala nám voda mlejn . A to bude náš konec!

NOVÝ ŽIVOT, měsíčník Cyrilometodějské Ligy v květnovém čísle v článku „Akce či organizace?“ praví: „... Máme v podstatě na vybranou dvojí cestu. První spočívá v tom, že se zorganizujeme, dáme si členské legitimize a heslo, že kdo nejde s námi je proti nám. Přidružíme se k ostatním také zorganizovaným a budeme se s nimi potírat. Všichni, kdo budou u nás, budou hodní. Všichni ostatní budou zlí. Vůči všem ostatním budeme v neustálé defenzivě. Za úspěch naší myšlenky budeme považovat to, když se některému bratru podaří odsadit nějakou důležitou židli, na které si ani pořádně neposedí, protože čtyři jiné organizace se budou snažit rozviklat její nohy. V zájmu ideje, která je mocensky reprezentována židli, se budou dělat kompromisy a vymýšlet teorie k jejich ospravedlnění. Mohli bychom pokračovat dále, ale vždyť to všichni znají.“ - Dále se dočítáme: „Druhá cesta spočívá v akci.“

Místo členských legitimací si dáme společný program a heslo, že kdo nejde s námi má jít s námi. Nepřidružíme se k ostatním, protože pro to není důvod. Ale také nebudeme mezi ně a sebe stavět bariéry, protože je naším vlastním posláním získat všechny ty, kdož nejdou ještě s námi." V závěru píše: „Tyto dva kontrasty, které byly úmyslně postaveny jako krajní typy, dávají tušit, jaké jsou další principiální diference v těchto dvou způsobech veřejné práce. Důslednost místo kompromisu; křesťanská láska místo diskriminace /Kristus mezi celníky/; universalita místo sektářství, pokora místo ctižádosti; duch místo organizace; atd. atd. Zní to všechno neprakticky a neproveditelně. Vše závisí na tom, podaří-li se změnit charakter a tvářnost moderního veřejného života.“

!!!!

KOMUNISTÉ V ČSR OPĚT PROTI GEN. PRCHALOVÍ. Jméno gen. Prchalý stále brzdí bolševizaci naší země. Těší se veliké důvěře všech českých vlastenců. Toho jsou si dobře vědomi bolševíci a proto se snaží vnést zmatek do českých řad. V agitačních brožurkách vydávaných pro důvěrníky / n. př. agitační brožurka č. 8 z 30. dubna 1951 / přikazuje důvěrníkům šíření falšných zpráv o Českém Národním Výboře v Londýně a gen. Prchalovi. Krok s komunisty drží, po Svazu čsl. mládeže, Československý výbor obránců míru v Praze, který v době od 26. V. až 16. VI. 1951 donucoval podpisovou akcí pořádanou ve všech místech ČSR, podpisem projevití nesoúhlas s činností gen. Prchalý a Českého Národního výboru v Londýně. Je to nejlepší důkaz toho, že český lid ve vlasti odklonuje se v celku od „osvoboditelů III. odboje“ a věří tomu, který projevil statečnost jak v boji proti nacizmu, tak i proti bolševismu, věří gen. Prchalovi!

!!!!

CEP /The Fleil/ je název nového informačního listu vydávaného Svazem Českých Rolníků v Londýně. Adresa vydavatele: Czech Farmers Union /Editor J. Kutílek/ 97, Hazlebury Rd., Fulham, London S/W.6. Přejeme mnoho úspěchů tomuto listu, který se nebojí říci selskému lidu v emigraci pravdu.

DRUHÁ KOPA TRNÍ, vydaná vlastním nákladem autorem Stanislavem Frzobohatým těší se pozorností stejně veliké jako, dnes již rozebraná, PRVNÍ KOPA TRNÍ. Objednávky vyřizuje expedice. Cena 5 sh.

VYSÍLAČKA SVOBODNÁ EVROPA. Zč. Stehlík v srpnovém čísle časopisu Výzva Legionářů kriticky rozebírá situaci kolem nové vysílací stanice v Mnichově. V úvodě praví: „Vysílačka je určena pro všechny země, ale, jako se National Committee for Free Europe doposud nepodařilo dostati do žoldu nikoho jiného, než české a slovenské „velikány“ - tak se nepodařilo dosud nalézt ani potřebné síly pro vysílání do jiných podmaněných zemí. Emigrace všech národů trpí bídou a zejména jsou postiženi právě příslušníci studovaných povolání, z nichž by se zaměstnanci Free Europe nejlépe rekrutovali. Nicméně nejsou na prodej.“. Otázku, kdo z Čechoslováků pracuje pro rozhlasovou společnost zodpovídá: „Šéfem je pan Ferdinand Peroutka, který ještě 1. ledna 1948 napsal do Svobodných novin úvodník, dokazující, že se v Československu nikdy nesmí myslet na jinou politiku, než na spolupráci s komunisty. Podle našich informací má plat 2500 marek, což je více, než kolik činí plat německého ministra. Produkčním šéfem je pan Pavel Tigríd s platem 1600 marek a jeho manželka, také zaměstnaná v podniku má 800 marek. Šéfem programu je Dr. Jan Stránský /známý jako národní socialista, katolík a liberál současně, proslulý svou knihou v níž vyličuje zbebělost českého lidu, který nechál na holičkách své statečné vůdce/ jehož výše platů nebyla nám sdělena, ale z okolností, že si najal přepychovou vilu a koupil nový automobil je patrné, že nijak nestrádá. Personálním šéfem je jakýsi pan Halík a hlavní kvalifikací pro přijetí do služeb československých služebníků amerického kapitalistického spolku byla legitimace nár. soc a soc. dem. strany, hlavně ovšem nár. soc. strany. Je zřejmé, že se zde vyskytuje proslulý Ransdorf, který dočal kancelářský personál /a ovšem také svou manželku/. Dokonce i slečna Eva Fischlová, dcera býv. čs. velvyslance v Berlíně /sloužícího hezky po únoru 1948/ jen přibyla do vyhnanství, již byla po čtrnáctidenní emigraci zaměstnána“. V závěru autor praví: „Je to stejné, jako u panstva žijícího bezpřecně ve Washingtonu, Londýně a jinde z cizích dotací. Nikdo se nestará o uprchlíky v táborech, nikdo jim nepomůže. Jen panstvo má na zahálčivý život, auta, alkohol a jiné příjemnosti života. Někdo si udělal z utrpení národa dobrý kšeft.“

!!!!

TĚŽKOSTI EXILU

Oposiční rozlamoval šiky
Zákon na ochranu Republiky.
Rozlomit však těžko oposiční řady,
když tu není Zákon na ochranu Rady.

TEA-PARTY

Čtyři Češi při čaji
hlavou svorně kývají:
Chutný nápoj! Kousky skvělé!
Souhlas rodí plány smělé:
/Dokázáno nemožné!/
novou stranu založme!

/Druhá kopa trní/

CO ŘÍKALI VČERA vůdcové „Československého exilu“: ...Proto je samozřejmé, že city slovanské solidarity, hluboká vděčnost a obdiv k Sovětskému svazu, k hrdinnosti Rudé armády a velikým úspěchům SSSR jsou upřímně sdíleny vším lidem československým beze zření na jeho politické nebo jiné rozvrstvení ...Mezi uvědomělými Čechy a Slováky nebude jistě sporu o tom, že je v našem vlastním zájmu a v zájmu mezinárodním těsná a soustavná spolupráce se sovětským svazem. Nikdy bez Sovětského svazu, nikdy proti Sovětskému svazu, vždy pevně s ním po boku! /Hlučný potlesk/- Dr.F.Zenkl v pražském Prozatímním Národním shromáždění 14.11.1945.

...Základní idea bolševické revoluce burcuje svědomí celého světa. Je to nadnárodní ideál, věčný ideál, lidský ideál, ideál, který rozněcoval mysle nejšlechetnějších mužů od Platona, přes křesťanskou eru, přes velkou francouzskou revoluci až po dnešní den: idea, že lidé jsou mravně a zákonně rovni a že je zločinem, aby jeden člověk byl utlačován a vysáván druhým. Právě tak, jako francouzská revoluce usilovala o uskutečnění ideálu svobody, ruská revoluce se snaží uskutečnit ideál rovnosti... Dr.H. Ripka v knize East and West.

.... Ťažko je, ba zrovna nemožné v krátkom článku či i len heslovite naznačit veci, ktoré sa viažu k historickému svedmemu novemburu 1917 pre nás, pre SSSR, pre Evropu a pre celý kultúrny svet. No jedno možno v plnosti vyjadriť a tlmočiť. Je to uprímná, hlboká, srdečná a neskonalá vďačnosť všetkých Čechov a Slovákov Sovietskému svazu, jeho ľudu, jeho armáde a jeho kormidelníkovi generalissimovi Stalinovi za všetko, čo dosiaľ pre nás urobili a robia... Dr.J.Lettrich 7.11.1947.

SLAVNOSTNĚ PROHLAŠUJEME - Smlouva o přátelství a vzájemné pomoci mezi SSSR a ČSR, uzavřená 12. prosince 1943 v Moskvě mezi prezidentem Nejvyššího sovětu SSSR a M.V.M. Molotovem na jedné a „prezidentem Československé republiky“ a Zd. Fierlingerem na druhé straně je neúčinná a neplatná a není pro český národ nijak závazná! - /Výňatek z Otevřeného Listu zaslaného dne 20.1.1944 gen.L.Prchalou a ČNJ britskému zahraničnímu min.A. Edenovi.

(Continued from page 8 - OPEN LETTER)

officials of the U.S.State Department who I am sure mean well, but are not informed. And many disasters have happened because of the policy of some Americans who were not informed about Europe and Russian Bolshevism.

I would like to call your attention to the fact that the activities of these Czechoslovaks are in contradiction to the U.S. principles of democracy and the U.S. historical mission in the world. In spite of this, they are supported by American finances, they have monopoly in broadcasting from the U.S., and the effect on people in Czechoslovakia is absolute failure. They have assistance of the U.S. authorities in Germany and also of the IRO authorities. Their organizations have the monopoly in informing the authorities of Western Governments about refugees from Czechoslovakia and, with their assistance, arranged the emigration to the U.S. (as well as to Australia, New Zealand and other countries) of people who have never been Czechoslovakian citizens and refugees. Therefore I think that their activities deserve the attention of the United States Senate Committee on Un-American Activities.

London, February 12, 1951.

Yours faithfully

V.L.BORIN

SOUHLASÍTE-LI S NÁMI, PODPORUJTE NÁŠ TISK - PROJEVTE SOUHLAS VEŘEJNĚ ! !

ZA SVCEBODU --- 30.8.1951/77

OPEN LETTER from V.L.Borin, editor of Pravda, 204 Kensington Park Rd. London
to The Chairman of the United States Senate Committee
on Un-American Activities, Washington, D.C.

Dear Sir:

To support the struggle of all nations for freedom became a historical mission of the U.S. since President Lincoln won his struggle against slavery.

Freedom of nations is the principal question in the struggle of Central and South Eastern European nations against Bolshevik oppression.

To support their struggle means to repudiate imperialism of any kind and to recognize unconditionally the right of self-determination of all nations on this territory in their ethnographical boundaries and to assist them in their endeavor to form a federation of free nations.

Some prominent citizens of the U.S. and some officials of the U.S. State Department support so-called Czechoslovaks and their organization, giving them a monopolistic position in the Grew Committee and in American broadcasting for Czechoslovakia. The top organization of the so-called Czechoslovaks was, until January 25th, 1951, the Council of Free Czechoslovakia.

To say "free Czechoslovakia", means to manifest a profound hypocrisy, or ignorance. "Free Czechoslovakia" means, not freedom for nations in Czechoslovakia, but freedom for Czech imperialists to oppress Sudeten Germans and Hungarians who in 1919 were forced against their will to live in Czechoslovakia; and to deny the right of self-determination to Slovaks who joined Czechoslovakia because full autonomy was promised them. This promise was never kept.

There are undoubtedly many refugees from Czechoslovakia who maintain that this country was a paradise and they are perfectly right from their personal point of view, for these were Czechoslovakian professional soldiers, state officials, and ruling politicians, who lost their paradise.

But the nations of Czechoslovakia, including the Czechs, do not wish to have anything in common with the paradise of the Czech imperialists and their state, which brought them. Nazi to Bolshevik occupation, from one great to another greater disaster. The nations of Czechoslovakia wish to live freely, on equal terms and in a large federation which would be able to protect their freedom.

The leading political party of Czech imperialists is the Czech National Socialist party of the late Benes, which differs from the German National Socialist party of the late Hitler in its attitude to Russia.

While the German National Socialists were violently anti-Russian, the Czech National Socialists were pro-Russian and consequently pro-Bolshevik, considering Russian Bolshevism (which for propaganda reasons is called Communism) as a new form of pan-slavism.

In this belief the Czech National Socialists became agents of Russian Bolshevism and during the war their so-called Czechoslovakian exiled Government was a Trojan Horse - a Bolshevik Fifth Column in Great Britain and in U.S.

One of the leaders of the Czech National Socialists, Mr. Hubert Ripka, broadcast through the B.B.C. on November 7th, 1942, as follows: "The November revolution turned Russia into a modern state; technically militarily and politically a powerful sovereign state. That revolution did not only increase the strength of the Russian Soviet State but it also raised to greater heights that over the standard of civilization, culture and living of the wide masses of the Soviet people."

This is not an accidental quotation: I can supply you with a hundred similar. In this spirit Czech imperialists spoke and acted during the war, making pro-Bolshevik propaganda among Americans of Czech origin and among Czech people in their motherland. As a result of their activities 40% of Czechs voted pro-Bolshevik in 1946.

In February 1948 the Czech National Socialist party split. The party itself still exists in Czechoslovakia, collaborates with the Bolsheviks and has its ministers in the present Czechoslovakian Government. Some leaders of this party emigrated abroad and their attitude changed apparently into an anti-Bolshevik one.

Under the chairmanship of the Czech National Socialist, Peter Zenkl, they established in Washington the so-called Council of Free Czechoslovakia. They represent nobody and nothing but their past mismanagement of Czechoslovakia and their desire for the restoration of their lost paradise.

They well know their real position and therefore they try to keep their power by political frauds and terror. They denounce all Czech democrats as well as Slovakian and Sudeten Germans as fascists. Confidential and false denunciations against their democratic opponents have been their principal political weapon since 1939.

To give you concrete example of their activities I would like to call your attention to a camp for refugees from Czechoslovakia in Murnau, Germany, U.S. Zone. In this camp there were democratic Czechs, adherents of the Czech National Committee in London and democratic Slovaks adherents of the Slovakian National Council. During one year the adherents of the so-called Council of Free Czechoslovakia in Washington, made against their democratic Czech and Slovakian opponents in camp Murnau 241 denunciations. The U.S. authorities investigated all these denunciations and they all proved to be false. Such is the situation in every camp for refugees from Czechoslovakia in Germany.

I can give you an example of their activities in the U.S. Last year there arrived in the U.S. the Slovakian leader Sidor, who during the war was in disgrace with the German Nazis and was sheltered in the Vatican. An American columnist, Walter Winchell, started

a public campaign against Sidor denouncing him falsely as a Nazi. When Mr. Winchell was compelled to say what he knew about Sidor, he confessed that he knew nothing whatsoever, and that he had received all his information from Congressman Klein. But Mr. Klein also confessed to know nothing about Sidor and he received all his information from Mr. Valushek.

Who is this gentleman? He is the editor of "New Yorsky Dennik", a Czech newspaper published in New York, which during the war was edited by two international Bolsheviks, Benson Batt and Desidar Benau, disguised as Czechoslovakian democratic refugees. Mr. Valushek is also the secretary of the American Fund for Czechoslovak refugees, Inc., 1775 Broadway Room 607, New York 19. Among the sponsors of this organization are Mrs. Eleanor Roosevelt, Senator Herbert Lehman, Gov. Frank J. Lausche, Dorothy Thompson, and others. And Mr. Valushek is also in the executive committee of the Anti-Nazi League whose pro-Bolshevik character is certainly well known to you.

An August 25th, 1950, the so-called Council for Free Czechoslovakia decided to make evidence of all refugees from Czechoslovakia in Germany. Their branch organization in Germany issued a circular No. 1010-201-Br. on August 31st, 1950, in which they stated as follows:

"The Council of Free Czechoslovakia is the only recognized representative of political refugees from Czechoslovakia.... We need evidence of all refugees from Czechoslovakia for their eventual transfer. The Governments, requested to take our refugees, ask that guarantee for every refugee concerning his political reliability be given. "Those who refuse to sign our evidence questionnaire, keep under careful surveillance, and send to us their names..."

People do not want to sign the questionnaire of the so-called Council of Free Czechoslovakia, because they do not wish to have anything in common with it, and they are afraid, considering how closely these gentlemen collaborated with the Russian Bolsheviks. Those who refuse to sign are falsely denounced to the U.S. and IRO functionaries and persecuted. On the ground of their false denunciation a Czech professor of law from Prague University was recently deprived of his D.P. card. They are forcing refugees from Czechoslovakia to sign in order to have "evidence" that a majority of refugees from Czechoslovakia are their adherents.

I can give you an example of how they deal with people who refuse to be their adherents. At Dijon, France on September 7th, 1950, Karel Vašák, a Czech law-student from Dijon University, was arrested by the French Police as an agent of the Soviet Russian NKVD. His arrest caused a sensation in Dijon because Vašák was known as an ardent Catholic, very active in Catholic organizations. Therefore his case was publicized in the French press. According to the "Aurore" of September 12th, 1950, the constable who arrested Vašák told that newspaper's correspondent: "Vasak is either victim of tragic mistake, or he is such a dissimulator as I have never met in my long police service." Thanks to some doubts which the police had, Vašák was not transported to Czechoslovakia, but was given the choice: Czechoslovakia or Algiers. Of course he chose Algiers, whither he was deported. Thanks to the interest of French Catholic circles his case was thoroughly investigated and "Le Monde" of September 16th, published an article under the heading: "Arrest of Karel Vasak was a result of rivalry between Czech students!" In the meantime, the French police discovered that Vasak was an ardent anti-Communist, and that the accusation, made against him by two other Czechs, was false. But false also was the statement in "Le Monde", because Vasak was denounced by two adherents of the Council of Free Czechoslovakia in Washington.

Were the Surete National to go through their files, they would find that already in 1939 the officials of the Czechoslovakian National Committee of Mr. Benes denounced all Czech and Slovakian anti-Communists in France to the French police as dangerous Communist agents. This was at the time when this Czechoslovakian Committee was a covering organization for Bolshevik agents; when Mr. Ripka, in his office on 52 Avenue Bourdonais, was hiding an international Bolshevik agent, Simon Katz, wanted by the French police. After collapse of France, the same Czechs and Slovaks who in France were falsely denounced as dangerous Communist, were then, by the same Benes adherents, confidentially denounced in Britain as Nazi agents and were imprisoned, without investigation, by the British. The Vasak affair in France is only a continuation of the late Benes policy; it is the policy of Czech imperialists who allied themselves with the Russian Bolsheviks, adopted their methods of deceiving the enemy, and perfected them with typical Czech thoroughness.

On January 25th, 1951, there was in Washington a meeting of the so-called Council of Free Czechoslovakia, at which 17 members out of 30 passed a vote of censure against Peter Zenkl, the National Socialist chairman of the Council. Mr. Zenkl therefore declared that "the Council of Free Czechoslovakia had dissolved itself and ceased to exist" because "the party system proved unworkable and the delegates of the political parties had been unrepresentative anyway." This is the way in which Czech National Socialist understand democracy.

Their conception of democracy does not differ from that of German National Socialists. Mr. Zenkl then formed a new organization, The Czechoslovakian National Committee. In this new Czechoslovakian Committee, Mr. Zenkl is obviously the chairman and among his prominent Czechoslovaks are Mr. Ripka, Papanek, Firt-Fuerth, General Ingr, Feierabend and the brother of the late President Benes.

No matter what they call themselves they cannot but continue the policy of the late Benes in deceiving the Western public and terrorizing political refugees from Czechoslovakia. They can do this only because they are sponsored by some prominent Americans and

(Please turn to page 6)